

Pál apostolnak a korinthusi gyülekezethez írt első levele

Címzés, üdvözlés

¹ Pál, Jézus Krisztusnak Isten akaratából elhívott apostola, és Szószthenész, az atyafi, ² az Isten gyülekezetének, amely Korinthusban van, a Krisztus Jézusban megszentelt, elhívott szenteknek, mindazokkal együtt, akik a mi Urunk Jézus Krisztus nevét segítségül hívják bármely helyen, a magukén vagy a miénken.

³ Kegyelem nektek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól.

Hálaadás a gyülekezet lelki ajándékaiért

⁴ Hálát adok az én Istenemnek mindenkor azért a kegyelemért, amely néktek Krisztus Jézusban adatott, ⁵ mert őbenne mindenben, mind beszédben, mind ismeretben meggazdagodtatok, ⁶ amint a Krisztusról szóló bizonyágtételben is megerősödtetek. ⁷ Úgyhogy nincs hiányotok semmiféle kegyelmi ajándékban, várva a mi Urunk Jézus Krisztusnak megjelenését, ⁸ aki meg is erősít titeket mindvégig feddhetetlenségben, a mi Urunk Jézus Krisztus napján. ⁹ Hű az Isten, aki elhívott titeket az ő Fiával, a mi Urunk Jézus Krisztussal való közösségre.

Óvás a pártoskodástól

¹⁰ Kérlek azonban titeket, atyámfiai, a mi Urunk Jézus Krisztus nevére, hogy mindnyájan egyféleképpen szóljatok, és ne legyenek közöttetek szakadások, de legyetek teljesen egyek ugyanazon értelemben és ugyanazon véleményben. ¹¹ Mert megtudtam felőletek, atyámfiai, a Khloé embereitől, hogy viszálykodások vannak közöttetek. ¹² Ezt úgy értem, hogy mindnyájan így beszéltek: „Én Pálé vagyok, én meg Apollósé, én Kéfásé, én meg Krisztusé.”

¹³ Vajon részekre osztatott-e a Krisztus? Vajon Pált feszítették meg értetek, vagy Pál nevére keresztelkedtetek meg? ¹⁴ Hálát adok az Istennek, hogy senkit sem kereszteltem meg közületek, kivéve Kriszpuszt és Gájuszt, ¹⁵ nehogy azt mondja valaki, hogy a magam nevére kereszteltem. ¹⁶ Megkereszteltem azonban még Sztefanász háza népét is. Ezen kívül nem tudom, hogy valaki mást is megkereszteltem volna. ¹⁷ Mert nem azért küldött engem a Krisztus, hogy kereszteljek, hanem hogy az evangéliumot hirdessem, de nem szólásban való bölcsességgel, nehogy a Krisztus keresztje hiábavaló legyen.

¹⁸ Mert a keresztről való beszéd bolondság ugyan azoknak, akik elvesznek, de nekünk, akik megtartatunk, Istennek ereje. ¹⁹ Mert meg van írva:

„Elvesztem a bölcseknek bölcsességét,
és az értelmesekek értelmét elvetem“.

²⁰ Hol a bölcs? Hol az írástudó? Hol e világ vitázója? Nem tette-e Isten bolondsággá e világnak bölcsességét? ²¹ Mert miután a világ bölcsessége által nem ismerte fel Istent a maga bölcsességében, úgy tetszett Istennek, hogy az igehirdetés bolondsága által tartsa meg a hívőket. ²² Egyfelől a zsidók jelt kívánnak, másfelől a görögök bölcsességet keresnek. ²³ Mi pedig a megfeszített Krisztust prédikáljuk, zsidóknak ugyan botránkozást, a görögöknek pedig bolondságot. ²⁴ Ámde maguknak az elhívottaknak mind zsidóknak, mind görögöknek Krisztust, Istennek hatalmát és Istennek bölcsességét. ²⁵ Mert az Isten „bolondsága” bölcsebb az embereknél és az Isten „erőtlensége” erősebb az embereknél.

²⁶ Gondoljatok csak elhivatásotokra atyámfiai: emberi szempontból nem sokan vagytok bölcsek, hatalmasak, előkelők, ²⁷ mert a világ szerint bolondokat választotta ki az Isten, hogy megszégyenítse a bölcseket, és a világ szerint erőtleneket választotta ki Isten, hogy megszégyenítse az erőseket. ²⁸ A világ szerint alacsonyrendűeket, lenézetteket választotta Isten, a „semmiket,” hogy a „valamiket” semmivé tegye, ²⁹ hogy senki se dicsekedjék előtte. ³⁰ Általa vagytok Jézus Krisztusban, akit Isten bölcsességünké, megigazulásunkká, megszentelődésünké és váltságunkká tett, ³¹ hogy amint meg van írva: „Aki dicsekedik, az Úrban dicsekedjék“.

2

Pál a megfeszített Krisztust hirdeti

¹ Én is, amikor hozzátok mentem atyámfiai, nem úgy mentem, hogy nagy ékesszólással vagy bölcsességgel hirdessem nektek az Isten bizonyágtételét, ² mert elhatároztam, hogy egyébről ne tudjak köztetek, csak Jézus Krisztusról, mégpedig a megfeszítettéről. ³ És én erőtlenség, félelem és nagy rettegés között jelentem meg köztetek. ⁴ És az én beszédem és prédikálásom nem emberi bölcsesség megtévesztő szavaiból állt, hanem a Léleknek és erőnek megmutatásában, ⁵ hogy a ti hitetek ne emberek bölcsességén, hanem Isten erején nyugodjék.

Isten elrejtett bölcsessége

⁶ A (hitben) nagykorúak között mi is bölcsességet hirdetünk, de nem e világnak, sem e világ letűnt fejedelmeinek bölcsességét, ⁷ hanem Istennek titkon való bölcsességét szóljuk, azt az elrejtettet, amelyet Isten öröktől fogva elrendelt a mi dicsőségünkre, ⁸ amelyet e világ fejedelmei közül senki sem ismert fel, mert ha felismerték volna, nem feszítették volna meg a dicsőség Urát. ⁹ Hanem, amint meg van írva:
„Amit szem nem látott,
fül nem hallott
és embernek szíve meg sem gondolt,
azt készítette Isten az őt szeretőknek“.
¹⁰ Nekünk azonban Isten kinyilatkoztatta az ő Lelke által, mert a Lélek mindent megvizsgál, még Isten mélységeit is.

¹¹ Mert ki ismeri az ember gondolatait? Csak az embernek lelke, amely benne lakik. Azonképpen az Isten dolgait sem ismeri senki, csak az Isten Lelke. ¹² Mi pedig nem e világnak lelkét kaptuk, hanem az Istenből való Lelket, hogy megismerjük mindazt, amit Isten ajándékozott nekünk. ¹³ Ezeket prédikáljuk is, de nem emberi bölcsességből tanult szavakkal, hanem úgy, ahogy a Lélek tanít, lelkieknek lelkieket adva. ¹⁴ A nem lelki ember pedig nem foghatja fel Isten Lelkének dolgait, mert bolondságnak tűnik neki, nem is érti, mert ezeket csak a Lélek szerint lehet elbírálni. ¹⁵ A lelki ember azonban mindent elbírálni, de őt nem bírálja felül senki.

¹⁶ Mert ugyan, „Ki ismerte meg az Úr gondolatait, hogy őt kioktathatná?”
Mi pedig Krisztus gondolataiban részesülünk.

3

A viszálykodás a lelki kiskorúság jele

¹ Én sem szólhattam nektek, atyámfiak, mint lelkieknek, hanem mint testieknek, mint a Krisztusban kiskorúaknak. ² Tejjel tápláltalak titeket és nem kemény eledellel, mert ezt nem bírtátok volna el, sőt még most sem bírnátok el, ³ mert még testiek vagytok. Amikor irigykedés, viszálykodás, és egyenetlenkedés van közöttetek, vajon nem testiek vagytok-e és nem emberi módon viselkedtek-e? ⁴ Mert amikor az egyik ezt mondja: „Én Pálé vagyok“, a

másik meg: „Én Apollósé” nem emberi módon viselkedtek-e?

⁵ Hát kicsoda Pál? És kicsoda Apollós? Csak szolgák, akik által hívőkké lettetek, mégpedig úgy, amint kinek-kinek az Úr megadta.

Isten munkatársai egy alapra építenek

⁶ Én ültettem, Apollós öntözött, de az Isten adta a növekedést. ⁷ Azért nem az számít, aki ültet, sem az, aki öntöz, hanem a növekedést adó Isten. ⁸ Az ültető és az öntöző egyformák, és mindegyik a maga jutalmát kapja meg munkája szerint. ⁹ Mert Isten munkatársai vagyunk, ti pedig Isten szántóföldje és épülete vagytok.

¹⁰ Az Istennek nekem adott kegyelme szerint, mint bölcs építőmester fundamentumot vetettem, de más épít rá. Vigyázzon azonban mindenki, hogy mit épít rá. ¹¹ Mert más fundamentumot senki sem vethet azonkívül, amely vettetett, amely a Jézus Krisztus. ¹² Ha pedig valaki aranyat, ezüstöt, drágakövet, fát, szénát, szalmát épít erre a fundamentumra, ¹³ kinek-kinek a munkája nyilvánvaló lesz, mert az (Úr) napja majd nyilvánvalóvá teszi, mert tűzzel jön el, és azt tűz fogja megvizsgálni. ¹⁴ Ha valakinek megmarad munkája, amelyet ráépített, jutalmát veszi. ¹⁵ De ha valakinek munkája megég, kárt vall. Ő azonban megmenekül, de csak úgy, mint aki tűzön ment át.

¹⁶ Nem tudjátok, hogy ti az Isten temploma vagytok, és az Isten Lelke lakik bennetek? ¹⁷ Ha valaki az Isten templomát beszennyezi, elveszti

azt az Isten, mert Isten temploma szent, és az a templom ti vagytok.

¹⁸ Senki se csalja meg magát. Ha valaki azt hiszi, hogy bölcs ti köztetek e világon, bolond legyen, hogy bölccsé lehessen. ¹⁹ Mert e világ bölcsessége bolondság Isten előtt. Mert meg van írva: „Megfogja a bölcseket csalárdságukban“. ²⁰ És ismét: „Tudja az Úr, hogy a bölcsek gondolatai hiábavalók“. ²¹ Azért senki se dicsekedjék emberekkel, mert minden a tiétek: ²² akár Pál, akár Apollós, akár Kéfás, akár a világ, akár az élet, akár a halál, akár a jelenvalók, akár a következők, minden a tiétek. ²³ Ti pedig a Krisztusé, Krisztus pedig Istené.

4

Isten titkainak sáfárai

¹ Úgy tekintsen minket az ember, mint Krisztus szolgáit és Isten titkainak sáfárait. ² Márpedig a sáfároktól azt kívánják meg, hogy mindegyikük hűséges legyen. ³ Nekem pedig vajmi keveset számít, hogy ti vagy mások hogyan ítéltetek felettem. Hiszen én sem ítélek magam felett. ⁴ Semmi sem terheli lelkiismeretemet, de nem ez igazol engem. Felettem ugyanis az Úr ítéltetik. ⁵ Ti se ítéltetek hát idő előtt, míg el nem jön az Úr, aki megvilágítja a sötétség titkait, leleplezi a szívek szándékát. Akkor majd Isten részesít mindenkit elismerésben.

A korinthusiak gőgje és Pál alázata

⁶ Ezeket, testvéreim, miattatok alkalmaztam magamra és Apollósra, hogy rajtunk tanuljátok meg, nem szabad túllépni azon, ami meg van írva. Senki se lelkesedjék tehát egyvalakiért, a másik rovására. ⁷ Mi tesz téged másnál különbbé? Mid van ugyanis, amit nem kaptál volna? Ha pedig úgy kaptad, mit dicsekszel, mintha nem kaptad volna?

⁸ Ti már jóllaktatok, meggazdagodtatok, nélkülünk uralomra jutottatok. Bár csakugyan uralomra jutottatok volna, hogy mi is veletek együtt uralkodhatnánk. ⁹ Mert úgy vélem, hogy Isten minket, apostolokat utolsó helyre állított, mintegy halálra szánt, mert látványossága lettünk a világnak, mind angyaloknak, mind embereknek. ¹⁰ Mi bolondok vagyunk a Krisztusért, ti pedig bölcsek a Krisztusban. Mi erőtlenek, ti pedig erősek. Ti megbecsültek, mi pedig megvetettek. ¹¹ Mind ez ideig éhezünk is, szomjazunk is, ruhánk sincs, bántalmaznak minket, és otthonunk sincs, ¹² fáradozunk is, tulajdon kezünkkel munkálkodva. Ha szidalmaznak, jót kívánunk, ha üldöznek, békésen tűrünk, ¹³ Ha gyaláznak, áldást mondunk. Szinte a világ szemetjévé lettünk, mindenkinek söpredékévé egész mostanig.

Pál atyai szeretete a korinthusiak iránt

¹⁴ Nem azért írom ezeket, hogy megszégyenítselek titeket, hanem hogy mint szeretett gyermekeimet intselek. ¹⁵ Ha tízezer tanítómesteretek lenne is a Krisztusban, de

nem sok atyátok, mert én vagyok a ti atyátok a Krisztus Jézusban az evangélium által.

¹⁶ Kérlek azért titeket, legyetek az én követőim. ¹⁷ Azért küldtem hozzátok Timóteust, az én szeretett és hű fiamat az Úrban, hogy juttassa eszetekbe az én útjaimat a Krisztusban, hogy miként tanítok mindenütt, minden gyülekezetben.

¹⁸ De némelyek úgy fölfuvalkodtak, mintha el se mennék hozzátok. ¹⁹ Pedig, ha az Úr akarja, hamarosan elmegyek hozzátok, és akkor megismerem a felfuvalkodottaknak nem a beszédét, hanem az erejét. ²⁰ Mert nem beszédben áll az Isten országa, hanem erőben. ²¹ Mit akartok? Vesszővel menjek-e hozzátok, vagy szeretettel és a szelídség lelkével?

5

A gyülekezet nem adhat helyet paráznaságnak

¹ Az a hír járja, hogy paráznaság fordul elő köztetek, mégpedig olyan, amilyen még a pogányok között sincs, hogy valaki apja feleségével él. ² És ti felfuvalkodtok, ahelyett, hogy megkeseredve kivetnétek magatok közül azt, aki ezt cselekedte! ³ Mert én, bár testileg ugyan távol, lelkileg azonban jelen vagyok, mint jelenlévő, ítélek az afelett, aki így cselekedett. ⁴ A mi Urunk Jézus Krisztus nevében összegyűlve, ti és az én lelkem, a mi Urunk Jézus Krisztus hatalmával ⁵ átadjuk az ilyet testének vesztére

a sátánnak, hogy lelke megtartassék az Úr Jézus napján.

⁶ Nem jó a ti dicsekedésetek. Nem tudjátok, hogy egy kis kovász az egész tésztát megkeleszti? ⁷ Ki a házból a régi kovással, hogy új tésztává legyetek! Mert ti kovász nélkül valók vagytok, hiszen Krisztus, a mi húsvéti bárányunk megáldoztatott értünk. ⁸ Azért ne a régi kovással ünnepeljünk, se a rosszaságnak, se a gonoszságnak kovászával, hanem a tisztaságnak és igazságnak kovásztalanságával.

⁹ Előző levelemben már megírtam nektek, hogy ne tartsatok kapcsolatot paráznákkal, ¹⁰ de nem általában e világ paráznáival, csalóival, rablóival, vagy bálványimádóival, mert hiszen akkor ki kellene mennetek a világból. ¹¹ Valójában azt írtam nektek, hogy ne tartsatok kapcsolatok olyannal, aki bár testvérnek mondja magát, mégis parázna, csaló, bálványimádó, rágalmazó, részeges vagy rabló. Az ilyennel még együtt se egyetek.

¹² Mert mit tartozik rám, hogy a kívül valókról ítélekem? Nem a belülvők fölött ítélekem-e ti is? ¹³ A kívül valókat pedig majd Isten ítéli meg. Vessétek ki azért a gonoszt magatok közül!

6

Hívők ne pereskedjenek egymással

¹ Hogyan merészel közületek bárki is, ha peres dolga van valakivel, a hitetlenek előtt pereskedni és nem a szentek előtt? ² Nem tudjátok, hogy a szentek a világot fogják

megítélni? És ha ti ítéletek meg a világot, vajon méltatlanok vagytok-e, hogy jelentéktelen ügyekben ítélezzetek? ³ Nem tudjátok-e, hogy angyalokat fogunk ítélni? Mennyivel inkább ítéelhetünk mindennapi ügyekben! ⁴ Azért ha mindennapi ügyekben pereskedtek, azokat ültetitek-e le a bírói székbe, akiket semmibe sem vesznek a gyülekezetben? ⁵ Megszégyenítésetekre mondom: Hát nincs közöttetek egy bölcs ember sem, aki igazságot tudna tenni az ő atyafiai között? ⁶ Sőt atyafi atyafival pereskedik méghezozzá hitetlenek előtt! ⁷ Egyáltalán már az is gyarlóság bennetek, hogy egymással pereskedtek! Miért nem szenveditek el inkább a sérelmet? Miért nem túritek el inkább a kárt? ⁸ Sőt még ti okoztok sérelmet és kárt, méghezozzá atyafiaknak!

A keresztyén szabadság nem szabadosság

⁹ Vagy nem tudjátok, hogy gonoszok nem örökökhetik Isten országát? Ne tévelyegjete: sem paráznák, sem bálványimádók, sem házasságtörők, sem kéjelgők, sem fajtalankodók, ¹⁰ sem tolvajok, sem telhetetlenek, sem részegesek, sem szidalmazók, sem rablók nem örökökhetik Isten országát. ¹¹ Néhányan bizony ilyenek voltatok, de megtisztultatok, megszenteltettetek és megigazítottatok az Úr Jézusnak nevében és a mi Istenünk Lelke által.

¹² Minden szabad nekem, de nem minden használ. Minden szabad nekem, csak ne váljék úrrá rajtam semmi. ¹³ Az étel a gyomorért van, a gyomor pedig az ételért, de Isten mind ezt,

mind amazt semmissé teszi. A test azonban nem a parázñaságért van, hanem az Úrért, és az Úr pedig a testért. ¹⁴ Isten pedig, aki az Urat feltámasztotta, minket is feltámaszt hatalmával. ¹⁵ Nem tudjátok, hogy a ti testetek a Krisztusnak tagja? Elszakítva tehát Krisztus tagjait egy parázna nő tagjaivá tegyem? Semmiképpen! ¹⁶ Vagy nem tudjátok, hogy aki paráznával egyesül, egy testté lesz vele? Mert – ahogy az Írás mondja – ketten lesznek egy testté. ¹⁷ Aki pedig az Úrral egyesül, egy Lélek ővele.

¹⁸ Kerüljétek tehát a parázñaságot! Minden bűn, amelyet az ember elkövet, a testen kívül van, de aki paráználkodik, a maga teste ellen vétkezik. ¹⁹ Vagy nem tudjátok, hogy a ti testetek a bennetek lakó Szentlélek temploma, amelyet Istentől kaptatok, és így nem a magatoké vagytok? ²⁰ Mert áron vétettetek meg, dicsőítsétek tehát Istent testetekben és lelketekben.

7

Házasság és elválás

¹ Amikről írtatok nekem, szerintem jó, ha a férfi nem érintkezik nővel. ² De a parázñaság veszélye miatt, minden férfinak saját felesége és minden nőnek saját férje legyen. ³ A férj teljesítse házastársi kötelességét felesége iránt, s ugyanígy a feleség is férje iránt. ⁴ A feleség nem ura a maga testének, hanem a férje. Hasonlóképpen a férj sem ura a maga testének, hanem a felesége. ⁵ Ne fosszátok meg egymást, legfeljebb közös akaratból egy

bizonyos ideig, hogy legyen időtök a böjtölésre és az imádkozásra, azután ismét egymáshoz térjetelek, hogy a sátán meg ne kísértsen titeket, mivel nem tudjátok magatokat megtartóztatni. ⁶ Ezt pedig kedvezésképpen mondom, és nem parancsként. ⁷ Mert szeretném, ha minden ember úgy volna, mint én magam is, de kinek-kinek saját kegyelmi ajándéka van Istentől, egyiknek így, a másiknak amúgy.

⁸ A nem házasoknak és az özvegyasszonyoknak azt mondom, hogy jó nekik, ha úgy maradnak, amint én is. ⁹ De ha magukat nem tartóztathatják meg, inkább házasságban éljenek, mert jobb házasságban élni, mint égni.

¹⁰ Azoknak pedig, akik házasságban vannak, nem én rendelem, hanem az Úr, hogy az asszony a férjétől el ne váljék. ¹¹ Ha pedig elválik, maradjon házasság nélkül vagy béküljön meg férjével. A férj se bocsássa el feleségét.

¹² A többieknek pedig én mondom, nem az Úr, hogy ha egy atyafinak hitetlen felesége van, és az vele akar élni, ne bocsássa el őt. ¹³ És ha egy asszonymak hitetlen férje van, és az vele akar élni, ne hagyja el férjét. ¹⁴ Mert a hitetlen férfit megszenteli felesége, a hitetlen asszonyt pedig a férje. Különböben gyermekeitek tisztátalanok volnának, így azonban szentek.

¹⁵ Ha pedig a hitetlen elválik, ám váljék el. Ilyen esetben sem a férfi, sem a nőtestvér nincs elkötelezve. De békességre hívott el minket az Isten. ¹⁶ Honnan tudod te, asszony, hogy nem

mentheted-e meg férjedet, és honnan tudod te, férj, hogy nem mentheted-e meg feleségedet?

A keresztyén különféle hivatásban

¹⁷ Éljen mindenki úgy, ahogy az Úr megadta neki, és ahogy az Isten elhívta. Minden gyülekezetben így rendelkezem. ¹⁸ Körülmetélten hivatott el valaki? Ne takargassa. Körülmetéletlenül hivatott el valaki? Ne metélkedjék körül. ¹⁹ Ahogy a körülmetéltség, úgy a körülmetéletlenség sem ér semmit, csak Isten parancsolatainak megtartása (lényeges). ²⁰ Mindenki abban a hivatásban maradjon, amelyben elhívott. ²¹ Rabszolgaként hivatottál el? Ne gondold vele! De ha szabad lehetsz, inkább élj azzal! ²² Mert az Úrban elhívott rabszolga, az Úrnak szabadosa. Hasonlóképpen, aki szabadságban hivatott el, az Krisztus rabszolgája. ²³ Áron vétettetek meg, ne legyetek emberek rabszolgái. ²⁴ Ki-ki, amiben elhívott, atyámfiái, abban maradjon meg Isten előtt.

Hajadonok, nőtlenek és özvegyek

²⁵ A hajadonok felől ugyan nincs rendelkezésem az Úrtól, de tanácsot adok úgy, mint aki irgalmasságot nyertem az Úrtól, hogy hitelre méltó legyek. ²⁶ Úgy ítélem tehát, hogy jó az embernek úgy maradnia a közeli megpróbáltatások miatt. ²⁷ Feleséghez vagy kötve? Ne keress elválást. Feleség nélkül maradtál? Ne keress feleséget. ²⁸ De ha megnősülsz is, nem vétkezel. Ha férjhez megy is

a hajadon, nem vétkezik. Ám az ilyenek testileg szorult helyzetbe kerülnek (testi gyötrődésben lesz részük), pedig én szeretnék titeket ettől megkímélni.

²⁹ Ezt pedig azért mondom, atyámfiai, mert az idő rövidre van szabva. Ezért akiknek feleségük van, éljenek úgy, mintha nem volna. ³⁰ Akik sírnak, mintha nem sírnának. Akik vigadnak, mintha nem vigadnának. Akik vásárolnak, mintha nem birtokolnának. ³¹ Akik élnek e világgal, mintha nem vennék igénybe, mert elmúlik ennek a világnak mostani formája.

³² Azt akarnám pedig, hogy ti gond nélkül legyetek. Aki nem házas, arra visel gondot, ami az Úré, hogyan járjon az Úr kedvében. ³³ Aki pedig megházasodott, a világi dolgokra visel gondot, hogyan járjon feleségének kedvében, ³⁴ így kétfelé elkötelezett. Aki nem ment férjhez, a hajadon az Úr dolgaira visel gondot, hogy szent legyen mind testében, mind lelkében. Aki pedig férjhez ment, a világ dolgaira visel gondot, hogy férje kedvében járjon. ³⁵ Ezt pedig javatokra mondom, nem azért, hogy törbe csaljalak titeket, hanem hogy feddhetetlenek legyetek, és állhatatosan ragaszkodjatok az Úrhoz.

³⁶ De ha valaki szégyennek tatja, hogy a rábizott hajadon virágzó idejét múlja, és mégis pártában kell maradnia, tegye, amit akar, nem vétkezik: kössenek házasságot. ³⁷ Aki pedig szilárdan áll szívében és nincs kényszerhelyzetben, mert hatalma van saját

akarata fölött, és úgy döntött szívében, hogy a rábízott leány maradjon hajadon, jól cselekszik. ³⁸ Aki tehát férjhez megy, jól cselekszik, de aki nem megy férjhez, még jobban cselekszik.

³⁹ Az asszonyt törvény köti, amíg férje él, de ha férje meghal, szabadon férjhez mehet, akihez akar, de csak az Úrban. ⁴⁰ Véleményem szerint azonban boldogabb lesz, ha (özvegyen) marad. Én pedig úgy vélem, hogy bennem is Isten Lelke van.

8

A bálványáldozati hús kérdése

¹ Ami a bálványáldozati húst illeti, tudjuk, mindnyájunknak van ismerete. Az ismeret azonban felfuvalkodottá tesz, a szeretet viszont épít.

² Aki úgy véli, hogy ismer valamit, ezzel még semmit sem ismert meg úgy, ahogy ismernie kell.

³ Ám ha valaki Istent szereti, az már ismert az Istennél.

⁴ Ami tehát a bálványáldozati hús evését illeti, tudjuk, hogy egy bálvány sincs a világon, és hogy nincs Isten senki más, csak egy. ⁵ Mert ha vannak is úgynevezett istenek akár az égben, akár a földön, mint ahogyan van sok isten és úr, ⁶ nekünk csak egy Istenünk van, az Atya, akitől van a mindenség és mi is őbenne, és egy Urunk, Jézus Krisztus, aki által van a mindenség, és mi is általa.

⁷ De nem mindenki van meg ez az ismeret. Némelyek lelkiismerete mind a mai napig a bálványokhoz kötődik, és a húst mint áldozati

húst eszik. Így lelkiismeretük, mivel erőtlen beszennyeződik.

⁸ Pedig nem az étel visz közelebb minket Istenhez, mert ha eszünk, nem lesz belőle hátrányunk, ha nem eszünk, nem lesz belőle előnyünk.

⁹ Arra azonban ügyeljete, hogy a ti szabadságotok valamiképpen ne legyen az erőtlének botránkozására. ¹⁰ Mert ha valaki téged, akinek ismerete van, meglát, hogy a bálványtemplomnál vendégeskedsz, annak erőtlen lelkiismerete nem bátorítja-e arra, hogy megegye a bálványáldozatot?

¹¹ Így ismeretteddel romlásra juttatod erőtlen atyádfiát, akiért Krisztus meghalt. ¹² Ha tehát így vétkeztek az atyafiak ellen, és erőtlen lelkiismeretüket megsértitek, a Krisztus ellen vétkeztek! ¹³ Ha az étel megbotránkoztatja az én atyámfiát, inkább sohasem eszem (áldozati) húst, hogy őt meg ne botránkoztassam.

9

Pál ingyenessé teszi az evangéliumot

¹ Nem vagyok apostol? Nem vagyok szabad? Nem láttam Jézus Krisztust, a mi Urunkat? Nem az én munkám vagytok az Úrban? ² Ha másoknak nem is vagyok apostola, de nektek bizony az vagyok, mert az én apostolságomnak pecsétje az Úrban ti vagytok.

³ Ez az én védekezésem azokkal szemben, akik vádolnak engem. ⁴ Nincs-e jogunk arra, hogy együnk és igyunk? ⁵ Nincs-e jogunk arra,

hogy hívő feleségünket magunkkal vigyük, mint ahogy a többi apostol az Úr testvérei és Kéfás is teszik? ⁶ Vagy csak nekem és Barnabásnak nincs jogunk ahhoz, hogy ne dolgozzunk?

⁷ Ki katonáskodik a maga zsoldján? Ki plántál szőlőt, és nem eszik annak terméséből? Vagy ki legeltet nyáját és nem iszik annak tejéből? ⁸ Vajon csak emberi módomból mondom ezeket? Nem ezeket mondja a törvény is? ⁹ Mert Mózes törvényében meg van írva: „Ne kösd be a nyomtató örök száját“. Csak az ökörről van gondja Istennek, ¹⁰ vagy inkább nem ránk nézve mondja? Mert érettünk íratott meg, hogy aki szánt, reménységben szántson, aki csépel, reménységben csépeljen, hogy részesül a termésből.

¹¹ Ha mi nektek lelkieket vetettünk, nagy dolog-e, hogy testi javaitokat aratjuk? ¹² Ha mások részesülnek javaitokban, miért nem inkább mi?

De mi nem éltünk ezzel a szabadsággal, hanem mindent eltűrünk, hogy valami akadályt ne gördítsünk a Krisztus evangéliuma elé. ¹³ Nem tudjátok, hogy akik a szent dolgokban munkálkodnak, a szent helyből is élnek, és akik az oltár körül forgolódnak, az oltárról kapják meg részüket? ¹⁴ Így rendelte az Úr azt is, hogy akik az evangéliumot hirdetik, az evangéliumból éljenek.

¹⁵ De én ezek közül eggyel sem éltem. Nem azért írtam azonban ezeket, hogy majd velem is így történjék, mert jobb meghalnom, mintsem

valaki hiábavalóvá tegye dicsekedésemet. ¹⁶ Ha ugyanis az evangéliumot hirdetem, nincs mivel dicsekednem, mert ez a megbízatásom. Jaj nekem, ha az evangéliumot nem hirdetem! ¹⁷ Ha önszántamból teszem, jutalmam van, ha pedig nem önszántamból, akkor csak egy megbízott sáfár vagyok. ¹⁸ Mi tehát a jutalmam? Az, hogy prédikálásommal ingyenessé teszem Krisztus evangéliumát és nem élek vissza az evangélium hirdetésével együtt járó jogommal.

Pál mindenki szolgájává tette magát

¹⁹ Bár mindenkivel szemben szabad vagyok, magamat mindenki szolgájává tettem, hogy a többséget megnyerjem. ²⁰ A zsidóknak zsidóvá lettem, hogy megnyerjem a zsidókat. A törvény alatt valóknak, törvény alatt valóvá lettem, hogy a törvény alatt valókat megnyerjem. ²¹ A törvény nélkül valóknak, törvény nélkülivé lettem – bár nem vagyok Isten törvénye nélkül, hanem Krisztus törvénye kötelez –, hogy a törvény nélkül valókat megnyerjem. ²² Az erőtleneknek erőtlenné lettem, hogy az erőtleneket megnyerjem. Mindenkinek mindenné lettem, hogy mindenképpen megmentsek némelyeket. ²³ Ezt pedig az evangéliumért teszem, hogy nekem is részem legyen benne.

Verseny a hervadhatatlan koszorúért

²⁴ Úgy fussatok, hogy nyerjete. ²⁵ Aki pedig versenyben vesz részt, mindenben önmegtartóztató, azért ugyan, hogy hervadó babérkoszorút nyerjenek, mi pedig

hervadhatatlant. ²⁶ Én azért úgy futok, mint aki előtt nem bizonytalan a cél. Úgy öklözök, mint aki nem a levegőbe csapkod. ²⁷ Hanem megsanyargatom, és szolgálatra kényszerítem testemet, hogy míg másoknak prédikálok, magam valami módon méltatlanná ne legyek.

10

A pusztai vándorlás intő példája

¹ Nem akarom pedig, hogy ne tudjátok, atyámfiai, hogy a mi atyáink mindnyájan felhő alatt voltak, és mindnyájan tengeren mentek át, ² és mindnyájan Mózesre keresztelkedtek meg a felhőben és a tengerben, ³ és mindnyájan ugyanazt a lelki eledelt ették, ⁴ és mindnyájan ugyanazt a lelki italt itták, mert ittak a lelki kősziklából, amely követte őket. Ez a kőszikla pedig Krisztus volt. ⁵ De azoknak többségét nem kedvelte Isten, úgyhogy elhullottak a pusztában.

⁶ Ezek példák számunkra, hogy mi ne kívánjunk gonosz dolgokat, ahogy azok kívánták. ⁷ Bálványimádók se legyetek, ahogy azok közül némelyek, amint meg van írva: „Leült a nép enni, inni, és felkelt játszani“. ⁸ Ne is paráználkodjunk, ahogy azok közül némelyek paráználkodtak, és elestek egy nap huszonháromezren. ⁹ Krisztust se kísértsük, ahogy azok közül kísértették némelyek, és elvesztek a kígyóktól. ¹⁰ Ne is zúgolódjatok, ahogy azok közül zúgolódtak némelyek, és elvesztek a pusztító (angyal) által.

¹¹ Mindezek példaképpen estek rajtuk, de a mi tanulságunkra írtatok meg, akikhez az idők vége elérkezett. ¹² Azért aki azt hiszi, hogy áll, vigyázzon, hogy el ne essék. ¹³ Nem egyéb csak emberi kísértés esett rajtatok, de hű az Isten, aki nem hagy titeket erőtökön felül kísérteni, sőt a kísértéssel együtt a kimenekedést is megadja majd, hogy elviselhessétek.

Az úrvacsora és a bálványáldozat

¹⁴ Ezért, szeretteim, kerüljétek a bálványimádást. ¹⁵ Mint okosokhoz szólok, ítéljétek meg ti magatok, amit mondok. ¹⁶ A hálaadásnak pohara, amelyet megáldunk, nem a Krisztus vérével való közösségünk-e? A kenyér, amelyet megszegünk, nem a Krisztus testével való közösségünk-e? ¹⁷ Mert egy a kenyér, egy test vagyunk sokan, mert mindnyájan az egy kenyérből részesedünk.

¹⁸ Nézzétek a test szerint való Izraelt! Akik az áldozatot eszik, nincsenek-e közösségben az oltárral? ¹⁹ Mit mondok tehát? Talán azt, hogy a bálvány vagy a bálványáldozat ér valamit? ²⁰ Éppen ellenkezőleg: amit a pogányok áldoznak, az ördögöknek áldozzák és nem Istennek, én pedig nem akarom, hogy az ördögökkel legyetek közösségben. ²¹ Nem ihatjátok az Úr poharát és az ördögök poharát. Nem lehettek az Úr asztalának és az ördögök asztalának részesei! ²² Vagy haragra ingereljük az Urat? Vagy erősebbek vagyunk nála?

²³ Minden szabad, de nem minden használ. Minden szabad, de nem minden épít. ²⁴ Senki

se keresse a maga előnyét, hanem ki-ki a másét
²⁵ Mindent megehettek, amit a mézárszékben árulnak, semmit sem kérdezősködve lelkiismereti okokból. ²⁶ „Az Úré a föld és annak teljessége!“

²⁷ Ha pedig valaki a hitetlenek közül meghív titeket, és el akartok menni, mindent megehettek, amit elétek hoznak, és ne kérdezősködjetek lelkiismereti okokból. ²⁸ De ha valaki ezt mondja nektek: „Ez bálványáldozati hús“, ne egyétek meg amiatt, aki erre figyelmeztetett, és a lelkiismeret miatt. ²⁹ De nem a te lelkiismeretedre célszok, hanem az övére. Az én szabadságomat miért ítélje meg más lelkiismerete? ³⁰ Ha pedig én hálaadással élek vele, miért ítélnek meg azért, amiért én hálát adok?

³¹ Tehát akár esztek, akár isztok, akármit cselekedtek, mindent az Isten dicsőségére tegyetek. ³² Ne botránkoztatassátok meg se a zsidókat, se a görögöket, se az Isten gyülekezetét. ³³ Ahogyan én is mindenkinek kedvében járok, nem keresve a magam hasznát, hanem a többiekét, hogy üdvözüljenek.

11

¹ Legyetek követőim, amint én is a Krisztusé.

Az asszonyok fejének befedése

² Dicsérlek titeket, atyámfiai, hogy rólam mindenben megemlékeztek, és ahogyan meghagytam nektek, rendeléseimet megtartjátok.

³ Akarom pedig, hogy tudjátok, hogy minden férfinak feje a Krisztus, az asszonynak feje a

férfi, a Krisztusnak pedig feje az Isten. ⁴ Minden férfi, aki fedett fejjel imádkozik, vagy prófétál, szégyent hoz fejére. ⁵ Minden asszony, aki fedetlen fejjel imádkozik vagy prófétál, szégyent hoz fejére, mert az olyan, mintha megnyírták volna. ⁶ Mert ha az asszony nem fedi be fejét, akkor nyíratkozzék is meg. Ha pedig szégyenletes, ha az asszony lenyíratja vagy leborotváltatja a haját, úgy fedje be a fejét.

⁷ A férfinak nem kell befednie a fejét, mert ő az Isten képe és dicsősége, de az asszony a férfi dicsősége. ⁸ Mert nem a férfi van az asszonyból, hanem az asszony a férfiből. ⁹ Mert nem is a férfi teremtetett az asszonyért, hanem az asszony a férfiért. ¹⁰ Ezért kell a nőnek fején viselnie asszonysága jelét, az angyalok miatt is.

¹¹ De az Úrban nincs férfi asszony nélkül és nincs asszony férfi nélkül. ¹² Mert amint az asszony a férfiből van, úgy a férfi az asszony által, de minden Istentől van. ¹³ Ítéljétek meg magatokban: illendő-e az asszonynak fedetlen fejjel imádni az Istent? ¹⁴ Vajon maga a természet is nem arra tanít-e titeket, hogy ha a férfi nagy haját visel, szégyenére válik. ¹⁵ Az asszonynak pedig, ha nagy haja van, ékessége az neki, mert haját fátyolként kapta. ¹⁶ Ha pedig valaki vitakozni akar erről, nekünk ez nem szokásunk, sem az Isten gyülekezeteinek.

A gyülekezet összejövetele, az úrvacsora megbecsülése

¹⁷ Ezt tudtotokra adva, nem dicsérlek titeket, mert nem javatokra, hanem károtokra

gyülekezetek össze. ¹⁸ Mert először is azt hallom, hogy amikor egybegyűltek a gyülekezetben szakadás van közöttetek. Ezt részben el is hiszem. ¹⁹ Szükséges is, hogy szakadás legyen közöttetek, hogy kitűnjék, ki közöttetek a kipróbált. ²⁰ Amikor tehát egybegyűltek egy helyre, nincs úrvacsoravétel, ²¹ mert mindenki a saját vacsoráját veszi elő evéskor, s az egyik éhezik, a másik pedig dőzsöl. ²² Hát nincs házatok evésre-ivásra? Vagy megvetitek az Isten gyülekezetét és megszegyenítitek azokat, akiknek nincsen? Mit mondjak nektek? Dicsérjelek titeket? Nem dicsérlek.

²³ Mert én az Úrtól kaptam, amit nektek is átadtam: az Úr Jézus Krisztus azon az éjszakán, amelyen elárulták, vette a kenyeret, ²⁴ és hálát adva megtörte és ezt mondta: „Vegyétek, egyétek! Ez az én testem, amely érettetek megtöretik. Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre.“ ²⁵ Hasonlóképpen vette a poharat is, miután megvacsoráltak és ezt mondta: „E pohár az új szövetség az én vérem által. Ezt cselekedjétek, valamennyiszer isszátok az én emlékezetemre“. ²⁶ Mert valamennyiszer eszitek e kenyeret és isszátok e poharat, az Úr halálát hirdessétek, amíg eljön.

²⁷ Azért aki méltatlanul eszi e kenyeret vagy issza az Úr poharát, vétkezik az Úr teste és vére ellen. ²⁸ Vizsgálja meg azért magát az ember, és úgy egyen abból a kenyérből, és úgy igyon abból a pohárból, ²⁹ mert aki méltatlanul eszik és

iszik, itéletet eszik és iszik magának, mert nem becsüli meg az Úr testét. ³⁰ Ezért van köztetek sok erőtlen és beteg, többen pedig meghaltak. ³¹ Ha mi ítélnénk meg magunkat, nem esnénk itélet alá. ³² De amikor az Úr ítél meg minket, az nevelésünkre szolgál, hogy a világgal együtt el ne kárhozzunk.

³³ Azért, atyámfiain, amikor étkezésre egybegyűltök, egymást várjátok meg. ³⁴ Ha pedig valaki éhezik, otthon egyék, hogy ne itéletre gyűljetek egybe.

A többire nézve, majd rendelkezem, ha hozzátok megyek.

12

A kegyelmi ajándékok sokfélesége és a Lélek egysége

¹ A lelki ajándékokra nézve pedig nem akarom, atyámfiain, hogy tudatlanok legyetek.

² Tudjátok, hogy amikor még pogányok voltatok, miként vitt titeket valami ellenállhatatlanul a néma bálványokhoz. ³ Ezért tudtotokra adom nektek, hogy senki, aki Isten Lelke által szól, nem mondja Jézust átkozottnak; és senki sem mondhatja Úrnak Jézust, csakis a Szentlélek által.

⁴ A kegyelmi ajándékokban különbség van, de ugyanaz a Lélek. ⁵ A szolgálatokban is különbség van, de ugyanaz az Úr. ⁶ És különbség van a cselekedetekben is, de ugyanaz az Isten, aki mindezt mindenkiiben véghez viszi.

⁷ A Lélek kijelentése mindenkinek azért adatik, hogy használjon vele. ⁸ Némelyeknek ugyanis bölcsességnek beszéde adatik a Lélek által. A másoknak pedig az ismeret beszéde, ugyanazon Lélek szerint. ⁹ Egyiknek hit ugyanazon Lélek által, a másoknak pedig gyógyítás ajándéka ugyanazon egy Lélek által. ¹⁰ Némelyek csodatevő hatalmat, némelyek a prófétálás ajándékát kapták, némelyek a lelkek megítélését, mások a nyelvek való szólást, vagy a nyelveken szólás megmagyarázását. ¹¹ De mindezeket egy és ugyanaz a Lélek cselekszi, és osztogatja mindenkinek külön, amint akarja.

Krisztus teste és tagjai

¹² Amiképpen a test egy, de sok tagja van, az egy testnek tagjai, noha sokan vannak, mégis egy test, ugyanúgy a Krisztus is. ¹³ Mert hiszen egy Lélek által mi mindnyájan egy testté kereszteltettünk meg, akár zsidók, akár görögök, akár szolgák, akár szabadok. És mindnyájan egy Lélekkel itattattunk meg.

¹⁴ Mert a test nem egy tag, hanem sok. ¹⁵ Ha ezt mondaná a láb: „Mivel nem kéz vagyok, nem vagyok a testből való“. Vajon azért mégis nem a testből való-e? ¹⁶ És ha a fül ezt mondaná: „Mivel nem vagyok szem, nem vagyok a testből való“. Vajon azért mégis nem a testből való-e? ¹⁷ Ha az egész test szem, hol a hallás? Ha az egész hallás, hol a szaglás? ¹⁸ Már pedig Isten helyezte el a tagokat a testben, egyénként mindegyiket, ahogy akarta. ¹⁹ Ha pedig valamennyi

egy tag volna, hol volna a test? ²⁰ Így azonban sok tag van ugyan, de egy test.

²¹ Nem mondhatja pedig a szem a kéznek: „Nincs rád szükségem“. Vagy viszont a fej a lábaknak: „Nem kellett nekem“. ²² Sőt sokkal inkább a test legerőtlenebbnek látszó tagjai igen szükségesek. ²³ És amelyeket a test tisztességtelenebb tagjainak tartunk, azoknak nagyobb tisztességet tulajdonítunk, és amelyek ékesség nélkül valók, azok nagyobb megbecsülésben részesülnek. ²⁴ Amelyek pedig ékesek bennünk, azoknak nincs erre szükségük. De Isten úgy szerkesztette egybe a testet, hogy az alacsonyabb rendűnek nagyobb tisztességet adott, ²⁵ hogy ne legyen meghasonlás a testben, hanem a tagok kölcsönösen gondoskodjanak egymásról. ²⁶ Akár szenved egy tag, vele együtt szenvednek a tagok mind, ha megbecsülésben részesül egy tag, vele együtt örülnek a tagok mind.

²⁷ Ti pedig a Krisztus teste vagytok, és egyenként annak tagjai.

²⁸ Isten az anyaszentegyházban némelyeket először apostolokul rendelt, másodszor prófétákul, harmadszor tanítókul; aztán adott csodatevő erőt, aztán a gyógyításnak, irgalmasságnak, vezetésnek, nyelveken szólásnak ajándékát. ²⁹ Vajon mindnyájan apostolok-e? Vajon mindnyájan próféták-e? Vajon mindnyájan tanítók-e? Vagy mindnyájuknak van csodatevő erejük? ³⁰ Vajon mindnyájuknak van kegyelmi ajándéka a gyógyításra? Vagy mindnyájan szólnak-e

nyelveken? Vagy mindnyájan tudják-e azt magyarázni?

³¹ Igyekeztek pedig hasznosabb kegyelmi ajándékokra.

Ezeken túl még egy kiváltképpen való utat mutatok nektek.

13

A szeretet

¹ Ha embereknek vagy angyaloknak nyelvén szólok is, szeretet pedig nincs bennem, olyanná lettem, mint a zengő érc vagy pengő cimbalom.

² És ha prófétálni is tudok, és minden titkot és minden tudományt ismerek is; és ha teljes hitem van is, úgyannyira, hogy hegyeket mozdíthatok ki helyükről, szeretet pedig nincs bennem, semmi vagyok. ³ És ha minden vagyonomat szétoosztom, és ha testemet tűzhalálra adom, szeretet pedig nincs bennem, semmi hasznom abból.

⁴ A szeretet türelmes, jóságos; a szeretet nem irigykedik, a szeretet nem kérkedik, nem fuvalkodik fel. ⁵ Nem cselekszik bántóan, nem keresi a maga hasznát, nem gerjed haragra, nem rója fel a gonoszt. ⁶ Nem örül a hamisságnak, de együtt örül az igazsággal. ⁷ Mindent elfedez, mindent hisz, mindent remél, mindent eltűr.

⁸ A szeretet soha el nem fogy. De legyen bár prófétálás, elmúlik, vagy nyelveken szólás, megszűnik, vagy ismeret, el fog töröltetni.

⁹ Mert töredékes bennünk az ismeret és töredékes a prófétálás. ¹⁰ De amikor eljön a teljesség, a töredékes elmúlik. ¹¹ Amikor gyermek

voltam, úgy szóltam, mint gyermek, úgy gondolkodtam, mint gyermek, úgy értettem, mint gyermek. Miután pedig férfivá lettem, elhagytam a gyermekhez illő dolgokat. ¹²⁻¹³ Mert most tükör által homályosan látunk, akkor pedig színről-színre. Most töredékes bennem az ismeret, akkor pedig úgy ismerem majd, amint Isten ismer engem. Most azért megmarad a hit, remény, szeretet, e három; ezek között pedig legnagyobb a szeretet.

14

Nyelveken való szólás és prófétálás

¹ Kövessétek a szeretetet, kívánjátok a lelki ajándékokat, de leginkább azt, hogy prófétáljatok. ² Mert aki nyelveken szól, nem embereknek szól, hanem Istennek. Nem is érti senki, mert titkokat szól a Lélek által. ³ Aki pedig prófétál, az embereknek beszél épülésre, intésre, vigasztalásra. ⁴ Aki nyelveken szól, önmagát építi, aki pedig prófétál, a gyülekezetet építi. ⁵ Szeretném ugyan, ha mindnyájan szólnátok nyelveken, de még inkább hogy prófétáljatok. Mert nagyobb a próféta, mint a nyelveken szóló, hacsak meg nem magyarázza, hogy a gyülekezet is épüljön.

⁶ Ha most hozzátok megyek, atyámfiai, és nyelveken szólok, mit használok nektek, ha kijelentésben, vagy ismeretben, vagy prófétálásban, vagy tanításban nem szólok hozzátok? ⁷ Hiszen, ha élettelen hangszerek, akár fuvola, akár citera nem adnak megkülönböztethető hangokat, honnan

ismerjük fel, hogy mit fuvoláznak vagy citeráznak? ⁸ Mert ha a trombita bizonytalan hangot ad, kicsoda készül harcra? ⁹ Azonképpen ti is, ha nem érthető nyelven beszéltek, hogyan értik meg, amit mondotok? Csak a levegőbe fogtok beszélni. ¹⁰ Példa mutatja, hogy sokféle nyelv van a világon, de azok közül egy sem érthetetlen. ¹¹ Ha nem ismerem a szó jelentését, a beszélőnek idegen leszek, és a beszélő is idegen marad előttem. ¹² Ezért ti is, mivel lelki ajándékokat kívántok, a gyülekezet építésére igyekezzetek, hogy gyarapodjatok.

¹³ Azért, aki nyelveken szól, imádkozzék, hogy meg is magyarázza. ¹⁴ Mert ha nyelveken szólva könyörögök, a lelkem könyörög, de értelmem gyümölcstelen. ¹⁵ Hogyan is van tehát? Imádkozom a Lélek által, de imádkozom az értelemmel is; énekelek a Lélek által, de énekelek az értelemmel is. ¹⁶ Mert ha Lélek által mondasz áldást, az ott lévő avatatlan, hogyan fog áment mondani hálaadásodra, amikor nem is tudja, mit beszélsz? ¹⁷ Te ugyan szépen mondasz áldást, de más nem épül belőle.

¹⁸ Hálát adok Istennek, hogy mindnyájatoknál jobban tudok nyelveken szólni. ¹⁹ De a gyülekezetben inkább akarok öt szót mondani értelemmel, hogy másokat tanítsak, mint tízezer szót nyelveken.

²⁰ Atyámfiai, gondolkodástokban ne legyetek gyermekek. Inkább a gonoszságban legyetek gyermekek, a gondolkodásban pedig érettek legyetek. ²¹ A törvényben meg van írva:
„Idegen nyelveken

és idegenek ajkával
szólok e népnek,
és így sem hallgatnak rám“
– ezt mondja az Úr.

²² A nyelveken szólás tehát jel, de nem a hívőknek, hanem a hitetleneknek, a prófétálás pedig nem a hitetleneknek, hanem a hívőknek.

²³ Ha tehát az egész gyülekezet egybegyűl, és mindnyájan nyelveken szólnak, ha idegenek vagy hitetlenek mennek be, nem azt mondják-e, hogy őrjöngtök? ²⁴ De ha mindnyájan prófétálnak, és bemegy egy hitetlen, vagy avatatlan azt mindenki igyekszik meggyőzni és megvizsgálni, ²⁵ és ilyen módon szívének titkai nyilvánvalókká lesznek, és így arcra borulva imádja Istent és hirdeti, hogy valóban Isten lakik bennetek.

A gyülekezeti összejövetel rendje

²⁶ Atyámfiak, mi következik ebből? Amikor egybegyűltök mindegyiketeknek van zsoltára, tanítása, nyelveken való szólása, kijelentése, nyelvek magyarázása. Mindez épületesekre legyen. ²⁷ Ha valaki nyelveken szól, legfeljebb kettő vagy három legyen, mégpedig egymás után, és valaki magyarázza meg. ²⁸ Ha pedig nincs, aki megmagyarázza, akkor hallgasson a gyülekezetben, csak önmagának szóljon és Istennek.

²⁹ A próféták pedig ketten vagy hárman beszéljenek, és a többiek pedig bírálják meg.

³⁰ De ha egy másik ott ülő kap kijelentést,

akkor az első hallgasson. ³¹ Egyenként mindnyájan prófétálhattok, hogy mindenki tanuljon és megvigasztalódjék. ³² A prófétalelkek engedelmeskednek a prófétáknak. ³³ Mert Isten nem a zűrzavarnak, hanem a békességnek Istene.

³⁴ Mint a szentek valamennyi gyülekezetében az asszonyok hallgassanak a gyülekezetekben, mert nincs megengedve nekik, hogy szóljanak, hanem legyenek engedelmesek, amint a törvény is mondja. ³⁵ Ha pedig tanulni akarnak valamit, kérdezzék meg otthon a férjüket, mert asszonyhoz nem illik, hogy szóljon a gyülekezetben.

³⁶ Vajon tőletek eredt Isten beszéde, vajon csak hozzátok jutott el? ³⁷ Ha valaki azt hiszi, hogy próféta, vagy lelki ajándék részese, tudja meg, hogy amit nektek írok, az az Úr parancsolata. ³⁸ Ha valaki ezt nem ismeri el, őt sem ismerik el.

³⁹ Ezért, atyámfiai, törekedjete a prófétálásra, és a nyelveken szólást se tiltsátok.

⁴⁰ Minden méltóképpen és rendben történjék.

15

Krisztus feltámadásának tanúi

¹ Eszetekbe juttatom testvéreim az evangéliumot, amelyet hirdettem nektek, amelyet el is fogadtatok, amelynek alapján álltok, ² amely által üdvözöltök is, ha megtartjátok, amint hirdettem nektek, hacsak nem hiába lettetek hívőkké.

³ Elsősorban azt adtam át nektek, amit magam is kaptam, hogy Krisztus meghalt a mi

bűneinkért az Írások szerint, ⁴ eltemették, és feltámadt a harmadik napon az Írások szerint. ⁵ Megjelent Kéfásnak, azután a tizenkettőnek, ⁶ majd több mint ötszáz atyafinak egyszerre, akik közül a legtöbben mind máig élnek, némelyek azonban már elhunytak. ⁷ Azután megjelent Jakabnak, majd valamennyi apostolnak, ⁸ legutoljára pedig, mint egy idéetlennek, nekem is megjelent.

⁹ Mert én vagyok a legkisebb az apostolok között, aki nem vagyok méltó, hogy apostolnak hívjanak, mert üldöztem Isten anyaszentegyházát. ¹⁰ De Isten kegyelme által vagyok, aki vagyok, és az ő hozzám való kegyelme nem lett hiábavaló, sőt többet munkálkodtam, mint azok mindnyájan, de nem én, hanem Isten velem való kegyelme. ¹¹ Tehát akár én, akár azok, így prédikálunk és ti így lettetek hívők.

Krisztus feltámadt, mi is feltámadunk

¹² Ha tehát Krisztusról azt prédikáljuk, hogy feltámadt a halottak közül, hogyan mondják némelyek közöttetek, hogy nincs feltámadása a halottaknak? ¹³ Mert ha nem támadnak fel a halottak, akkor Krisztus sem támadt fel. ¹⁴ Ha pedig Krisztus nem támadt fel, akkor hiábavaló a mi prédikálásunk, de hiábavaló a ti hitetek is. ¹⁵ Sőt Isten hamis bizonyágtevőinek is bizonyulunk, mivel bizonyágot tettünk, hogy Isten feltámasztotta Krisztust, akit nem támasztott fel, ha csakugyan nem támadnak fel a halottak. ¹⁶ Mert ha nem támadnak fel a halottak, a Krisztus sem támadt fel. ¹⁷ Ha pedig Krisztus

nem támadt fel, akkor hiábavaló a ti hitetek, még bűneitekben vagytok. ¹⁸ Sőt akkor azok is elvesztek, akik a Krisztusban hunytak el. ¹⁹ Mert ha csak ebben az életben reménykedünk a Krisztusban, minden embernél nyomorultabban vagyunk.

²⁰ Ámde Krisztus feltámadt a halottak közül, és zsengejük lett azoknak, akik már elhunytak. ²¹ Miután ugyanis ember által van a halál, szintén ember által van a halottak feltámadása is. ²² Mert amint Ádámban mindnyájan meghalnak, úgy a Krisztusban is mindnyájan életre kelnek. ²³ Mégpedig mindenki a maga sorrendjében: az első zsenge Krisztus, azután, akik a Krisztuséi az ő eljövetelekor, ²⁴ azután a végső célba érkezés, amikor (Krisztus) átadja az uralmat Istennek, az Atyának és eltöröl minden birodalmat, hatalmat és erőt. ²⁵ Mert addig kell uralkodnia, míg ellenségeit mind a lába alá veti. ²⁶ Mint utolsó ellenséget semmisíti meg a halált, ²⁷ mert (Isten) „mindent lába alá vetett”. Amikor pedig azt mondja (az Írás), hogy „minden alája van vetve”, nyilvánvalóan azon kívül, aki neki mindent alávetett. ²⁸ Amikor pedig minden alája vettetett, akkor maga a Fiú is aláveti magát annak, aki neki mindent alávetett, hogy Isten legyen minden mindenben.

²⁹ Különbén mi értelme van annak, hogy némelyek a halottakért keresztelkednek meg, ha a halottak egyáltalán nem támadnak fel? Akkor miért keresztelkednek meg a halottakért? ³⁰ Mi is miért veszélyeztetjük akkor magunkat

minden pillanatban? ³¹ Naponként halálos veszedelemben vagyok. Oly igaz ez, atyámfiai, mint a veletek való dicsekedésem a Krisztus Jézusban, a mi Urunkban. ³² Ha csak emberi módon viaskodtam Efezusban a fenevadakkal, mit használ nekem? Ha a halottak nem támadnak fel, akkor

„együnk, igyunk,

holnap úgyis meghalunk!”

³³ Ne tévelyegjete! Jó erkölcsöt megrontják a rossz társaságok. ³⁴ Legyetek igazán józanok és ne vétkezzetek! Némelyek nem ismerik Istent. Ezt megszegyénítésetekre mondom.

A test feltámadása

³⁵ De azt mondhatná valaki: Hogyan támadnak fel a halottak? Milyen testtel jönnek elő? ³⁶ Balgatag! Amit vetsz, nem kel életre csak akkor, ha előbb meghal. ³⁷ És amikor elveted, nem azt a testet veted el, ami majd kikel, hanem csak a magot, talán búzáét vagy más egyebét.

³⁸ Isten pedig testet ad neki, akarata szerint, és pedig mindenféle mának a maga saját testét.

³⁹ Nem minden test egyforma. Más az emberek teste, más a barmoké, a halaké és a madaraké.

⁴⁰ És vannak mennyei testek és földi testek. De más a mennyeiek fényessége és más a földieké.

⁴¹ Más a nap fényessége és más a holdé és más a csillagoké. A csillag a csillagtól is különbözik fényességében.

⁴² Így van a halottak feltámadása is. Elvettetik romlandóságban, feltámasztatik romolhatatlanságban. ⁴³ Elvettetik

dicstelenségben, feltámasztatik dicsőségben. Elvettetik erőtlenségben, feltámasztatik erőben. ⁴⁴ Elvettetik a földi test, feltámasztatik a lelki test.

Van földi test, és van lelki test. ⁴⁵ Így van megírva: „Ádám, az első ember földi lény volt,” az utolsó Ádám (Jézus) pedig megelevenítő Lélek. ⁴⁶ De nem a lelki az első, hanem a földi, azután a lelki. ⁴⁷ Az első ember földből való, földi, a második ember, az Úr, mennyből való. ⁴⁸ Amilyen a földből való, olyanok a földiek is, amilyen a mennyei, olyanok a mennyeiek is. ⁴⁹ Ezért, amint hordoztuk a földinek képmását, úgy hordani fogjuk a mennyeinek képmását is.

⁵⁰ Azt pedig állítom, atyámfiai, hogy test és vér nem örökölheti Isten országát. A romlandóság sem örökölheti a romolhatatlanságot. ⁵¹ Íme titkot mondok nektek: mindnyájan ugyan nem halunk meg, de mindnyájan elváltozunk. ⁵² Nagy hirtelen, egy szempillantás alatt, az utolsó trombitaszóra, mert trombita fog szólni, mire a halottak feltámadnak romolhatatlanságban, mi pedig elváltozunk. ⁵³ Mert ennek a romlandó testnek romolhatatlanságot kell ölteni magára, és e halandó testnek halhatatlanságot.

⁵⁴ Amikor pedig ez a romlandó test romolhatatlanságba öltözik, s e halandó test halhatatlanságba öltözik, akkor beteljesedik az Ige, amely meg van írva: „A győzelem semmivé tette a halált.

⁵⁵ Halál, hol a te győzelmed?

Halál, hol a te fullánkod?”

⁵⁶ A halál fullánkja pedig a bűn, a bűn ereje pedig a törvény. ⁵⁷ De hála az Istennek, aki a győzelmet adja nekünk a mi Urunk Jézus Krisztus által.

⁵⁸ Azért, szeretett atyámfiai, álljatok erősen, rendíthetetlenül. Buzgólkodva az Úr dolgában, tudva, hogy a ti munkátok nem hiábavaló az Úrban.

16

Az adakozás rendje

¹ Ami a szentek számára való alamizsnát illeti, amint Galácia gyülekezeteinek rendeltém, ti is úgy cselekedjétek. ² A hétnek első napján mindenki tegye félre magánál, amit sikerült összegyűjtenie, hogy ne akkor legyen a gyűjtés, amikor odamegyek. ³ Amikor pedig megérkezem, a ti megbízott embereiteket levéllel fogom elküldeni, hogy adományotokat Jeruzsálembe vigyék. ⁴ Ha pedig érdemes lesz, hogy én is elmenjek, velem együtt jönnek.

Pál bejelenti látogatását

⁵ Hozzatok pedig akkor megyek, amikor Macedónián átutazom, mert Macedónián csak keresztül megyek. ⁶ Nálatok azonban talán ott maradok, vagy ott is telelek, hogy ti kísérjétek el oda, ahova megyek. ⁷ Mert nemcsak átutazóban akarlak látni titeket, de remélem, hogy egy ideig nálatok maradok, ha az Úr engedi. ⁸ Efezusban pedig pünkösdig maradok. ⁹ Mert nagy és sokat ígérő munkára nyílt kapu előtttem, de az ellenség is sok.

Timóteus ajánlása. Apollós kimentése

¹⁰ Hogyha pedig megérkezik Timóteus, legyen gondotok rá, hogy félelem nélkül maradhasson nálatok, mert az Úr munkáját végzi, akárcsak én. ¹¹ Azért senki se vesse meg őt, hanem bocsássátok el őt békességgel, hogy hozzám jöhessen, mert várom őt az atyafiakkal együtt.

¹² Ami pedig Apollós atyafit illeti, igen kértem őt, hogy menjen el hozzátok az atyafiakkal együtt, de semmiképpen sem volt kedve, hogy most elmenjen, de majd elmegy, mihelyt jó alkalma lesz.

Intések és buzdítások

¹³ Vigyázzatok, álljatok meg a hitben, legyetek férfiak, legyetek erősek! ¹⁴ Minden dolgotok szeretetben menjen végbe!

¹⁵ Intellek pedig titeket, atyámfiai, hiszen tudjátok, hogy Sztefanász háza népe Akhája zsengéje, és ők a szentek szolgálatára szánták magukat. ¹⁶ Engedelmeskedjétek ti is az ilyeneknek, és mindenkinek, akik velük szolgálnak és fáradoznak. ¹⁷ Örülök pedig Sztefanász, Fortunátusz és Akhaiosz jövetelének, mert ők kárpótolnak titeket távolléteketben. ¹⁸ Megnyugtatták az én lelkemet és a tiéteket is. Becsüljétek azért meg az ilyeneket!

Befejező üdvözetek

¹⁹ Köszöntenek titeket az ázsiai gyülekezetek. Sokszor üdvözlöl titeket Akvila és Priszka, a házuknál lévő gyülekezettel együtt.

²⁰ Köszöntenek titeket az atyafiak mindnyájan.

Köszöntések egymást szent csókkal

²¹ A köszöntés a magam kézírása: Pálé.

²² Ha valaki nem szereti az Úr Jézus Krisztust, legyen átkozott! Marana tha.

²³ Az Úr Jézus Krisztus legyen veletek!

²⁴ Az én szeretetem legyen mindnyájatokkal a Krisztus Jézusban! Ámen.

Biblica® Nyitott Újszövetség: élet, igazság és világosság

Hungarian: Biblica® Nyitott Újszövetség: élet, igazság és világosság (New Testament) of Hungary

copyright © 2021 Biblica, Inc.

Language: Magyar

Contributor: Biblica, Inc.

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License (CC BY-SA). To view a copy of this license, visit <http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0> or send a letter to Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

Biblica® is a trademark registered by Biblica, Inc., and use of the Biblica® trademark requires the written permission of Biblica, Inc. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the Biblica® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the Biblica® trademark. On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: "The original work by Biblica, Inc. is available for free at www.biblica.com and open.bible."

Notice of copyright must appear on the title or copyright page of the work as follows:

Nyitott Újszövetség: élet, igazság és világosság™

Copyright © 2003 by Biblica, Inc.

Biblica® Open Hungarian New Testament: Life, Truth and Light™

Copyright © 2003 by Biblica, Inc.

A "Biblica" egy, az USA Szabadalmi és Védjegy Hivatala által bejegyzett névjegy a Biblica, Inc. tulajdona. Felhasználása engedéllyel történt.

"Biblica" is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

You must also make your derivative work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify Biblica, Inc. regarding your translation of this work, please contact us at <https://open.bible/contact-us>.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2021-11-15

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 21 Feb 2024 from source files dated 29 Jan 2022
e6e1ced0-ac02-54fc-9458-ebc4c89f72c7